

POSTANOWIENIE

Dnia 10 sierpnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Grzegorzcyk

w sprawie skargi E. Ł. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia referendarza sądowego w Sądzie Okręgowym w W. z dnia 1 sierpnia 2017 r., sygn. akt I C [...], wydanego w sprawie z powództwa E. Ł. przeciwko Szpitalowi Wojewódzkiemu w B. i Zakładowi Ubezpieczeń S.A. w W. o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 sierpnia 2018 r.,

- 1. odrzuca skargę;**
- 2. nie obciąża powódki kosztami postępowania wywołanego wniesieniem skargi.**

UZASADNIENIE

Powódka E. Ł. wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia - prawomocnego postanowienia referendarza sądowego w Sądzie Okręgowym w Warszawie z dnia 1 sierpnia 2017 r., którym nakazano pobrać od powódki na rzecz Skarbu Państwa - kasy Sądu Okręgowego w Warszawie 7980,81 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje, z zastrzeżeniem art. 424^{1a} § 1 k.p.c., od

wyroku sądu drugiej instancji, a w szczególnych przypadkach określonych w art. 424¹ § 2 - wyroku sądu pierwszej instancji - kończących postępowanie w sprawie, jeżeli przez wydanie wyroku stronie została wyrządzona szkoda. *A contrario* od innych prawomocnych orzeczeń wydanych w procesie skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie przysługuje. Odszkodowania z tytułu szkody wyrządzonej przez takie orzeczenia można dochodzić bez uprzedniego stwierdzenia niezgodności orzeczenia z prawem w postępowaniu wywołanym wniesieniem skargi, chyba że strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych (art. 424^{1b} k.p.c.).

Mając to na względzie, skargę powódki, skierowaną przeciwko postanowieniu referendarza sądowego w przedmiocie szczegółowego wyliczenia kosztów procesu, należało uznać za niedopuszczalną *ratione materiae*. Na marginesie jedynie należało zauważyć, że złożona skarga nie spełniała wymagań konstrukcyjnego określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., a ponadto - wbrew stanowisku zawartemu w jej podstawie - zmiana zaskarżonego postanowienia była możliwa w drodze skargi na orzeczenie referendarza sądowego (art. 398²² k.p.c.), z której skarżąca skorzystała, jakkolwiek bezskutecznie.

Z tych względów, na podstawie art. 424⁸ k.p.c. oraz art. 102 k.p.c. w związku z art. 424¹², art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

jw